

﴿٩٨﴾ سُورَةُ الْبَيِّنَةِ BEYYİNE SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bu sûre-i celile Medine’de nâzil olmuştur. 8 âyet, 94 kelime, 390 harften ibarettir.

Açık delil mânâsına gelen birinci âyette geçen “El-Beyyine” sûreye ad olmuştur. Bu sûrede; kâfirlere ve müşriklerden söz edilmiş, onların bazı davranışları anlatılmış ancak inanan ve iyi işler yapanların kurtuluşa ereceği ifâde edilmiştir.

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِينَ حَتَّىٰ-1
تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

Kitap ehlinden ve müşriklerden (hakki) tanımayanlar, kendilerine açık delil gelinceye kadar inkârlarından ayrılacak değillerdi.

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً-2

Âllâh’tan gönderilmiş, Muhammed Sallâllâhû Aleyhivesellem **مُطَهَّرَةً** okuyordu onlara bir takım sayfeler ki Kur’ân’dır. Doğru hükümleri bulunan, bâtıldan temizdir. Beyyine budur.

فِيهَا كِتَابٌ قَيِّمَةٌ-3

فِيهَا Kur'ân'da كُتِبَ قِيمَةٌ müstakim, doğru olan hükümler vardır.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ 4-

Ehl-i kitap yahûdi ve hıristiyanlar ayrıldılar kendi dinlerinden. وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ Onlara beyyine olarak gelen Rasûl-û Ekrem Sallâllâhû Aleyhivesellem gelinceye kadar.

Küfredenler, apaçık bir delil olan o Rasûl gelinceye kadar, küfürlerinden ayrılıcı değillerdi. Kendilerine kitap verilenler ancak açık delil geldikten sonra ayrılığa düştüler.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ 5- وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ

وَمَا أُمِرُوا Onlara emrolunmamıştı ancak Âllâh'ın emri bu idi. Tevrat'ta, İncil'de Âllâh'ın emri bu idi. إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ Âl-lâh'a ibadet etsinler halis bir kâlp ile. İçinde riyâ bulunmayan bir ibadet yapsınlar. حُنَفَاءَ Hakikat, gerçek olan din budur. وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ Bu din, bâtıldan hakka meyletmıştır. Namazlarını ikâme etsin kılınsınlar, zekâtlarını müstehak olana versinler. وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ İşte dosdoğru sağlam din budur.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ 6- فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ İmân etmeyenler ehl-i kitap ki yahudi ve hıristiyanlar. Puta tapanlardan kâfir ve müşrikler (Mekke müşrikleridir.) Onlar فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

nem ateşindedirler. (Cenâb-ı Hak her günâhı affeder, Kerim'dir yalnız şirki affetmez.) (Şirkten rücû ettiği, tevbe ettiğinde, Âllâh gafurrahimdir.) Onlar şirk yaptığı için cehennem ateşindedirler. **أُولَئِكَ هُم شَرُّ الْبَرِيَّةِ** Onlar, insanların en şerlileridir.

İnsan öyle bir mahlûktur ki eğer iyi olursa meleklerin derecesini geçer. Eğer fenâ olursa hayvanlardan aşağı olur. Melekler çalışıyor isyân etmez fakat bulunduğu dereceyi geçemez. Cenâb-ı Âllâh halketmiş, terakki etmiyor. Lâkin insan öyle değildir. İnsanda nefis var, şeytan var, heva var, arzu var, onlara karşı mücâdele ediyor. Mücâdelede galip oluyor. Onları mağlup ettikten sonra melekleri geçiyor. Onun mukabili hayvanda, sorumluluk olmadığından ahirette nasibi yoktur. Hayvan böyle halkolmuştur. İnsanda hayvaniyet var, yer, içer, nefis var. Eğer hayvaniyeti onun melekiyetine galebe ederse, hayvandan aşağı olur. İn hûm kel en'âmı bel hûm ed'al.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ -7

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ Onlar ki Âllâh ve Rasûlullah'a imân etmişler ve o imânı, âmâl-i sâliha ile takviye edip ziynetlendirilmişler. **أُولَئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ** Muhakkak ki onlar, halkın en hayırlısıdır.

جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا -8
أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

جَنَّاتُ Onların Rableri katında mükâfatları, **جَزَاءُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ** içlerinde ebediyen kalmak üzere, ağaçları altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. İçlerinde cismâni ve ruhâni türlü nimetlerle ebedi olarak nimetle-

neceklerdir. رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ. Âllâh onlardan razı olmuş. Onlar da Âllâh'tan razı olmuşlardır. Çünkü bütün isteklerin en üstünü, bütün lezzetlerin en yükseği olan Âllâh'ın rızasına ermişlerdir. Gözlerin görmediği, kulakların işitmediği, hiçbir beşerin aklının ermediği en büyük rızaya kavuşmuşlardır. ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ. Bu nimetler kimedir? Rabbinden korkan, O'na saygı gösterenler içindir. Kulları içinde ancak âlimler Âllâh'tan gereğince korkar.

